

Sygn. akt VU 272/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 stycznia 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 8 stycznia 2013 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy H. K. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2012 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 272/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy H. K. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy za pracę w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w Fabryce (...) od 05 stycznia 1988 r. do 30 czerwca 1991 r., od 02.12 grudnia 1991 r. do 31 marca 1994 r. i od 01 kwietnia 1994 r. do 31 stycznia 1998 r. ponieważ przedłożona dokumentacja źródłowa nie potwierdza faktu wykonywania pracy na stanowiskach upewniających do wcześniejszego wieku emerytalnego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy; brak również możliwości określenia przynależności resortowej zakładu pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji H. K. wskazał, iż w okresie od 05 stycznia 1988 r. do 30 czerwca 1991 r. (3 lata, 5 miesięcy i 26 dni) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace na stanowisku maszynisty lokomotywy

spalinowej. Była to taka sama praca jaką wykonywał w (...) Zakład (...), uznaną za wykonywaną w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W decyzji odmownej z dnia 08 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał za udowodnione 11 lat, 9 miesięcy i 4 dni okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Jednocześnie nie uznał za wykonywaną w szczególnych warunkach pracy, w okresach od 05 stycznia 1988 r. do 30 czerwca 1991 r., od 02 grudnia 1991 r. do 31 marca 1994 r. i od 01 kwietnia 1994 r. do 31 stycznia 1998 r., w Fabryce (...) ponieważ przedłożona dokumentacja źródłowa nie potwierdza faktu wykonywania pracy na stanowiskach upewniających do wcześniejszego wieku emerytalnego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy; brak również możliwości określenia przynależności resortowej zakładu pracy.

(niesporne)

W okresie od 05 stycznia 1988 r. do 30 czerwca 1991 r. wnioskodawca wykonywał w Fabryce (...), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace maszynisty lokomotywy spalinowej.

dowód: zeznania świadków: Z. S., 5 min., 10s.,

S. M., 9 min., 35 s.,

wyjaśnienia powoda, k. 14 min. 50 s.,

w aktach rentowych:

- kartoteka k. 8v.,

- angaże z 01 czerwca 1990 r., 01 czerwca 1989 r., 31 sierpnia 1990 r., k. 7,

- umowa o pracę z dnia 05 stycznia 1988 r., k. 8,

w aktach kapitału początkowego:

- świadectwo pracy z dnia 28 czerwca 1998 r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie albowiem ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych do najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ukończył 60 lat, nie był członkiem OFE i nie pozostawał w zatrudnieniu.

Sporną kwestią wymagają ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach; według ustaleń zaskarżonej decyzji wnioskodawca udokumentował 11 lat, 9 miesięcy i 4 dni okresów wykonywania pracy w takich warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał wskazanych w niej okresów pracy jako wykonywanych w szczególnych warunkach.

Na wstępie należy wskazać, że nazwa zajmowanego przez wnioskodawcę stanowiska pracy nie ma znaczenia w świetle przepisów cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z 07 lutego 1983 r. W rozporządzeniu tym jest bowiem mowa o wykonywaniu prac w szczególnych warunkach, a nie o zatrudnieniu na stanowiskach zaliczanych do szczególnych. W wykazie A stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia zawarto wykaz prac w szczególnych warunkach i w poszczególnych działach oraz pozycjach określono rodzaj prac, a nie nazwy stanowisk. Z tego względu należało przede wszystkim rozważyć, jakiego rodzaju prace wnioskodawca wykonywał w spornych okresach. We wskazanym przez ubezpieczonego spornym okresie od 05 stycznia 1988 r. do 30 czerwca 1991 r., H. K. wykonywał w Fabryce (...) w J. prace maszynisty lokomotywy spalinowej, wymienioną w wykazie A, Dział VIII, poz. 13, stanowiącym załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia. Okoliczność ta wynika z całokształtu zebranego w sprawie materiału, obejmującego nie tylko zbieżne w swej treści zeznania świadków i wyjaśnienia powoda ale także z umowy o pracę, angaży i kartoteki.

Skoro zatem niespornie w postępowaniu przed organem rentowym wnioskodawca wykazał 11 lat, 9 miesięcy i 4 dni okresów wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prac w szczególnych warunkach i dodatkowo obejmujący sporny okres wykonywania takiej pracy w wymiarze 3 lat, 5 miesięcy i 26 dni, to łącznie udowodnił wymagane 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd uwzględnił uzasadnione odwołanie i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmieniając zaskarżoną decyzję, orzekł co do istoty sprawy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).